

Rozsudek Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 24. 7. 1968, sp. zn. 7 Tz 32/68, ECLI:CZ:NS:1968:7.TZ.32.1968.1

Číslo: 61/1968

Právní věta:

Úmysl vykonat násilí v domě nebo v bytě jiného ve smyslu § 238 odst. 1 al. 2 tr. zák. se může vztahovat nejen na násilí vůči osobě, ale i na násilí vůči věci, která je v domě nebo v bytě jiného umístěna.

Za takové násilí se považuje svévolné vystěhování nebo spálení věcí, které se nacházejí v domě nebo v bytě jiného.

Soud: Nejvyšší soud ČSSR

Datum rozhodnutí: 24.07.1968

Spisová značka: 7 Tz 32/68

Číslo rozhodnutí: 61

Číslo sešitu: 10

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Porušování domovní svobody

Předpisy: 140/1961 Sb. § 238

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Nejvyšší soud zrušil pro porušení zákona v ustanovení § 2 odst. 5 tr. ř. usnesení okresního prokurátora v Novém Jičíně z 12. února 1968, sp. zn. Pv 41/68, kterým byla postoupena komisi pro ochranu veřejného pořádku při Místním národním výboru v S. pro postih přestupku podle § 19 zák. č. 60/1961 Sb. trestní věc, v níž byla obviněná stíhána pro trestný čin porušování domovní svobody podle § 238 odst. 1 tr. zák.

Z odůvodnění:

Podle usnesení vyhledávacího orgánu okresního oddělení VB se obviněná dopustila trestného činu porušování domovní svobody podle § 238 odst. 1, al. 1 tr. zák. tím, že vnikla ve svém domku násilím do podkrovního bytu svého bývalého manžela bez jeho souhlasu v době jeho nepřítomnosti a proti jeho vůli mu vystěhovala jeho osobní věci do chodby nově mu přiděleného bytu. Po skončení vyhledávání předložil orgán vyhledávání okresnímu prokurátorovi spis s návrhem na podání obžaloby.

Obviněná uvedla ve své výpovědi před vyhledávacím orgánem, že po rozvodovém řízení dovolila bývalému manželovi, aby do doby, než mu bude přidělen náhradní byt, bydlel v podkrovním pokoji jejího domku. Náhradní byt byl bývalému manželovi přidělen 5. ledna 1968, o čemž byla vyrozuměna i obviněná. Téhož dne si obviněná u bývalého manžela zjišťovala, kdy se má vystěhovat. Odpověděl jí, že ho nebude poučovat a začal jí nadávat. Nato mu odpověděla, aby se připravil, že příštího dne jej vystěhuje. Dne 6. ledna 1968 v nepřítomnosti bývalého manžela vysunula u jeho bytu pomocnou klikou vložku v zámku dveří a dveře otevřela. Se svým druhem vynesla věci bývalého manžela a dala je odvézt a složit na chodbě bytu, který mu byl nově přidělen. Přitom spálila veškeré papíry, časopisy a dopisy, které v bytě našla. Popřela, že by si nějaké věci vzala.

Poškozený bývalý manžel jako svědek vypověděl, že obviněné za užívání podkrovní světnice řádně platil a protože zjistil, že obviněná chodila za jeho nepřítomnosti do světnice, zhotovil si vložku, kterou zasunoval do otvoru pro kliku a tu při opuštění světnice vyjímal. Naposled byl v pokoji ráno 5. ledna 1968, kdy dveře při odchodu řádně zajistil vložkou. Odpoledne téhož dne obviněné sdělil, že se hned stěhovat nebude, protože si musí nový byt upravit, vymalovat a přivést topivo. Obviněná mu na to řekla, že věci již má vystěhovány. Když pak 8. ledna 1968 přebíral své přestěhované věci, zjistil, že mu chybí jednak 1200 Kčs, které měl uloženy v jednom časopise, jednak poškozený starý chrup, obal od zlatých hodinek a zlatá mince.

Z uvedených skutečností je patrné, že obviněná si počínala neoprávněně, když do místnosti obývané bývalým manželem vnikla přesto, že místnost byla uzamčena, a že uvnitř si počínala neoprávněným způsobem, když cizí věci svévolně přestěhovala a některé věci dokonce zničila.

Při prováděném dokazování nebylo provedeno ohledání místa činu, nebylo bezpečně zjištěno, jakého způsobu a jaké intenzity obviněná použila při vnikání do uzamčeného bytu. Vyhledávání nebylo rovněž zaměřeno na skutečnost, že obviněná po neoprávněném vniknutí do bytu si svémocně a násilně počínala i ohledně věcí poškozeného, když tyto věci proti jeho vůli vystěhovala a když některé věci i spálila. Je proto odůvodněno i podezření z hlediska ustanovení § 238 odst. 1 al. 2 tr. zák. Kromě toho při posuzování právní kvalifikace trestného činu porušování domovní svobody podle § 238 odst. 1 al. 1 tr. zák. prokurátor nepřihlédl ani k tomu, že násilí může spočívat i ve vypáčení zámku, za které je možno považovat i vyražení zajišťovací vložky. Okresní prokurátor při postoupení věci k řízení pro přestupek rozhodoval na základě neúplně zjištěného skutkového stavu a tím porušil zákon v ustanovení § 2 odst. 5 tr. ř.